

Geachte leden van Provinciale Staten Limburg,

Wij hebben een melkveebedrijf in Siebengewald, gelegen nabij de Maasduinen. Het gebied kenmerkt zich door de ingesloten ligging tussen de Maasduinen en de Duitse grens. Agrarische ondernemers werken hier door de geïsoleerde ligging van oudsher al veel samen, en zijn vanuit deze samenwerking aan het kijken of we gezamenlijk met o.a. gemeente Bergen en provincie Limburg een gebiedsproces kunnen opstarten.

Na bestudering van het sonderend stuk LOS wil ik u graag enkele overwegingen meegeven die betrekking hebben op dit gebiedsproces.

-Als je een gebiedsproces een kans van slagen wilt geven zal er een realistisch verdienmodel onder moeten liggen voor de bedrijven die hier aan deelnemen. Dit moet ook langjarig geborgd zijn in verband met financierbaarheid en continuïteit van de bedrijven in het gebied. Dit mis ik in dit stuk. Extra inkomsten uit de markt halen met o.a. branding is niet realistisch, zeker niet op korte termijn.

-De uitwerking van de hoofddoelstellingen op pagina 9 zijn zeer ambitieus. Dit geldt ook voor het tijdspad dat gekozen is. Alleen al de depositie van stikstof uit Duitsland op de maasduinen is veel hoger als de KDW voor de maasduinen. Beperking van deze uitstoot is een aanname, hoe kun je deze dan juridisch borgen voor vergunning verlening?

-De optelsom van generieke maatregelen en gebiedsgerichte maatregelen maken een gebiedsproces erg ingewikkeld, bij extensivering worden al stappen gezet in vermindering van emissies, extra eisen voor emissie arme vloeren leiden dan tot extra kosten zonder veel milieuwinst. Bedrijven rondom natura 2000 gebieden krijgen hierdoor een extra concurrentie nadeel t.o.v. bedrijven die verder weg liggen, terwijl je ze juist nodig hebt om het gebied te beheren.

-De maasduinen is een smal en langgerekt gebied. Door hier met zones rondom te gaan werken met vergaande beperkingen op zowel bemesting, beregening en toepassen van gewasbeschermingsmiddelen heeft enorme consequenties. Bijna alle grondgebonden bedrijven gelegen rondom de maasduinen verliezen hierdoor hun huidige verdienmodel en financierbaarheid. Als deze maatregelen al op 1 januari 2027 moeten ingaan, hoe kunnen bedrijven zich hier op aanpassen? Lijkt mij een onmogelijke opgave.

-Mij is niet geheel duidelijk wat er bedoeld wordt met structurele extensieve landbouwgronden. Als het gaat om extensief beheerd grasland is het de vraag

wie deze gronden gaat beheren gezien het grote aantal stoppende rundveehouders rondom de Maasduinen.

-Bij het verankeren van management maatregelen zet je de bedrijfsvoering op slot en hou je geen rekening met weersinvloeden e.d. Het moet gaan om het halen van de gestelde doelen. Doelsturing is een beter instrument dan verhoging van de regeldruk.

Tot slot wil ik meegeven dat dit sonderend stuk in de huidige vorm een enorme impact heeft op de leefbaarheid van de plattelandsgemeenschappen in de Maasduinen. Gooi niet het kind met het badwater weg, je hebt de paar nog resterende bedrijfslocaties en agrariërs met hart voor het gebied keihard nodig om het gebied op een nette manier te beheren!

Met vriendelijke groet,

Theo Schreurs